

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Plamen Božje ljubavi

"S Isusom je sve dobro"

Milost Božja raste u srcima

Apostolat molitve

Molimo da župe sve više postaju zajednice vjere, bratstva i dobrodošlice za najpotrebitije, stavljajući u središte zajedništvo.

Sadržaj

Uvodnik	Mjesec ljubavi.....	3
U središtu	In memoriam papa emeritus Benedikt XVI. (1927. – 2022.)	4
Iz života naših misionara	Plamen Božje ljubavi	6
	„S Isusom je sve dobro”	9
	Milost Božja raste u srcima.....	10
Intervju	Napredovati s Bogom	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za veljaču.....	15
Aktualnosti	Velika ljubav za malu djecu.....	16
	I ove godine pjevali pjevači Betlehemske zvijezde.....	16
	Dan svetog djetinjstva	16
	Pjevači betlehemske zvijezde Župe Presvetog Srca Isusova.....	17
	Mlade nade Župe Resnik	17
	Pjevači Betlehemske zvijezde u Zagrebu	18
	Raspjevani mali misionari u Dubrovniku	18
Život jednog misionara	„Oče, što vi ondje jedete?”	19
Svi su misionari	28. veljače rođendan je najpoznatijemu hrvatskom misionaru – ocu Anti Gabriću	21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Mjesec ljubavi

s. Ivana Margarin

Nalazimo se u mjesecu koji je moderno nazvan „mjesec ljubavi“, „mjesec zaljubljenih“. Moglo bi se postaviti pitanje kakve to ima veze s našim časopisom. I bio bi u pravu – ali samo donekle! Donekle, jer naša kršćanska ljubav, naša zaljubljenost u Isusa Krista ne može biti i nije svediva na jedan mjesec a ovo je, ipak, časopis koji govori o ljubavi. Onoj životnoj, bezvremenskoj. Stoga nam je ovaj mjesec tek poticaj za govor o istinskoj kršćanskoj ljubavi.

Nedavno preminuli papa emeritus Benedikt XVI. u svoj enciklici *Deus caritas est (Bog je ljubav)* govori: „Budući da je Bog prvo ljubio nas (usp. 1 Iv 4, 10), ljubav sada nije samo ‘zapovijed’, već je odgovor na dar ljubavi kojom nam Bog dolazi ususret.“ (Br. 1.) Dakle, susret s Bogom, koji je ljubav, ne zahvaća samo naše srce, već i naš razum. Zahtijeva od nas svjestan i voljan odgovor na ljubav. Nama, koji smo iskusili Božju ljubav, ljubav prema bližnjemu prestaje biti zapovijed i postaje izraz vjere. Odjelotvorena ljubav. Kršćani iz vlastitog iskustva

Boga, iz svakodnevnog susreta s njime u molitvi i sakramentima prilaze bližnjima. Ojačani vlastitim iskustvom, prilaze braći i sestrama u potrebi i mogu im služiti onom ljubavlju kojom njih Bog ljubi.

Misionarke i misionari diljem svijeta, ali i mnogi nepoznati pojedinci u našim sredinama svakodnevno svjedoče Božju ljubav čineći dobro drugima. Nema većeg dobročinstva ili čina milosrđa koje se komu može iskazati od toga da se drugoga privede sakramentima, da ga se učini dionikom radosne vijesti evanđelja, da ga se dovede u odnos s Bogom. Iz tih čina milosrđa proizlaze i sva druga: gladna nahraniti, žedna napojiti, bolesna pohađati... u Africi, Aziji, Oceaniji, ali i u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini ili bilo kojem drugom kutku svijeta.

Stoga molimo za one koji navještaju evanđelje, molimo jedni za druge, da svaki dan svakomu koga susretamo budemo odraz Božje ljubavi. Molimo snagu da ne posustanemo u činjenju dobra, da bismo umjesto samo jednog „mjeseca ljubavi“ cijeli život slavili Ljubav.

In memoriam papa emeritus Benedikt XVI. (1927. – 2022.)

Bože, hvala ti što si ljubav prema nama iskazao tako što si nam darovao Benedikta XVI. Ostavio nam je nezaboravne tragove svoje prisutnosti. Neka nam njegove riječi budu poticaj da naše srce bude otvoreno, da ljubi i da svjedočimo za Krista u svakoj prigodi i u svakom vremenu. Neka nam te riječi budu poticaj na razmišljanje i akciju, da ne zaboravimo ljubiti konkretnim djelima. Zahvaljujemo mu na primjeru vjere u Boga i ljubavi prema Crkvi.

„Draga braćo i sestre, nakon velika pape Ivana Pavla II. gospoda kardinali izabrali su mene, jednostavna i ponizna radnika u Gospodnjem vinogradu. Tješi me činjenica da Gospodin zna raditi i djelovati i s nedostatnim sredstvima i nadasve se pouzdajem u vaše molitve“ – rekao je novoizabrani papa, predstavljajući se i pozdravljajući okupljeno mnoštvo.

Papa Benedikt XVI. želio je upozoriti na temeljne teološke teme koje prethode moralu: sloboda, ljubav, Bog i Krist. Često je propovijedao o prijateljstvu s Isusom, promicao novu evangelizaciju, osuđivao moralni relativizam i konzumizam.

„Misija kreće od srca: kad se u molitvi zastane pred Raspetim, pogleda uprta u onaj probodeni bok, mora se u nutrini osjetiti radost, jer znamo da smo ljubljeni, te želja da ljubimo i postanemo oruđa milosrđa i pomirenja...“ (Benedikt XVI., Svjetski dan misija, listopad 2006.)

„Vjera, nada i ljubav idu zajedno. Nada se odjelotvoruje po krjeposti strpljivosti, koja ne jenjava u dobru čak i pred prividnim neuspjehom, i poniznosti, koja prihvaća Božje otajstvo i uzda se u njega i kada tama zavlada posvuda. Vjera nam pokazuje da je Bog dao svojeg Sina za nas i daje nam pobjedonosnu sigurnost da je zaista istina: Bog je ljubav! Na taj način ona našu nestrpljivost i naše sumnje preobražava u sigurnu nadu da Bog drži svijet u svojim rukama i da usprkos svakoj tami on pobjeđuje, kako se to potresnim slikama jasno ističe na završetku Otkrivenja. Vjera, koja promatra Božju ljubav koja se objavila u probodenu Isusovu srcu na križu, rađa ljubav. Ljubav je svjetlo – u konačnici jedino svjetlo – koje uvijek iznova rasvjetljuje svijet obavijen tamom i daje nam hrabrosti potrebne za život i djelovanje. Ljubav je moguća i mi smo je sposobni prakticirati jer smo stvoreni na sliku Božju. Živjeti ljubav i tako omogućiti da Božje svjetlo uđe u svijet – to je poziv koji želim uputiti ovom enciklikom.“ (Prva enciklika Benedikta XVI., prosinac 2005.)

„Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu.“ (1 Iv 4, 16) Te riječi iz Prve Ivanove poslanice izražavaju na vrlo jasan način središte kršćanske vjere: kršćansku sliku o Bogu i sliku čovjeka i njegova puta koja iz toga proizlazi. Osim toga u tome istom retku Ivan nam nudi, da tako kažemo, sažet obrazac kršćanskog života: „I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj.“ (Prva enciklika Benedikta XVI., prosinac 2005.)

„Praktično će djelovanje uvijek biti nedovoljno ako ne bude vidljiv izraz ljubavi prema čovjeku, ljubavi koja se hrani susretom s Kristom. Moje duboko dioništvo u potrebama i trpljenjima drugih postaje tako darivanje mene samoga drugomu: da moj dar ne bi ponizio drugoga, moram mu dati ne samo nešto što je moje već mu moram dati sama sebe, moram biti osobno prisutan u tome daru.“ (Prva enciklika Benedikta XVI., prosinac 2005.)

„Ovaj naš svijet svijet je straha: straha od bijede i siromaštva, straha od bolesti i patnje, straha od samoće, straha od smrti... Znamo, ipak, da trenutke duboka trpljenja, trenutke posvemašnje osamljenosti u času smrti nijedno osiguranje ne može 'pokriti'. Jedinu ispravnu sigurnost u tim trenucima daje Gospodin, koji i nama govori: 'Ne boj se, ja sam uvijek s tobom.' Možemo pasti, ali na kraju padamo u Božje ruke, a one su dobre ruke.“ (Benedikt XVI., homilija, 18. prosinca 2005.)

„Dragi prijatelji, vaša je mladost vrijeme koje vam Gospodin daruje da biste mogli otkriti smisao postojanja! To je vrijeme velikih obzora, snažno življenih osjećaja, ali i strahova zbog zahtjevnih i trajnih odluka, teškoća u učenju i radu, pitanja o otajstvu boli i patnje. Još više, to predивно razdoblje vašega života u sebi nosi duboku čežnju, koja ne briše sve ostalo, nego ga uzdiže da bi mu dala puninu. U Ivanovu evanđelju Isus, obraćajući se svojim prvim učenicima, pita: 'Što tražite?' (Iv 1, 38). Draga mladosti, te riječi, to pitanje nadilazi vrijeme i prostor, zahtijeva od svakoga muškarca i svake žene da se otvori životu, i traži pravi put... I evo onoga što iznenađuje: Kristov glas i vama ponavlja: 'Što tražite?' Isus vam danas govori, po evanđelju i Duhu Svetomu, da je on vaš suvremenik. On je onaj koji traži vas, prije nego vi njega! Potpuno poštujući vašu slobodu, on se približava svakomu od vas i predlaže sebe kao istinski i odlučujući odgovor na onu čežnju koja prebiva u vašem biću, na želju za životom koji vrijedi živjeti. Pustite da vas uzme za ruku! Pustite da bude prijatelj i suputnik na vašem putu! Pozdajte se u njega, neće vas nikada razočarati! Isus vam daje da izbliza upoznate ljubav Boga Oca, daje vam da shvatite da se vaša sreća ostvaruje u prijateljstvu s njime, u zajedništvu s njime. Stvoreni smo i spašeni iz ljubavi. I samo u onoj ljubavi koja želi i traži dobro drugoga uistinu možemo iskusiti smisao života i radosni smo što ga živimo, pa i u naporima, kušnjama, razočaranjima, čak i plivajući protiv struje. Dragi mladi, ukorijenjeni u Kristu, moći ćete u punini živjeti ono što jeste.“ (Iz govora pape Benedikta XVI. na bdjenju s mladima, Zagreb, 4. lipnja 2011.)

„Ljubav je velika stvar. Njome sve teške stvari postaju lagane. Ona podnosi tiho sve teške stvari. Ljubav teži prema visinama. Nju ne može zaustaviti nikoja zemaljska stvar. Ljubav se rađa od Boga i samo u Bogu može naći svoj mir.“ (Benedikt XVI., Angelus, 20. veljače 2011.)

„Ako je istina da su veliki misionari 16. stoljeća bili uvjereni da su nekršteni zauvijek izgubljeni – što objašnjava njihov misionarski žar – u Katoličkoj crkvi je nakon II. vatikanskog koncila to uvjerenje definitivno napušteno. Iz toga je proizašla dvostruka duboka kriza. S jedne strane, čini se da je to potisnulo svaku motivaciju za buduća misionarska nastojanja. Zašto bi tko pokušavao uvjeriti ljude da prihvate kršćansku vjeru kad se mogu spasiti i bez toga? Iskrsnulo je još jedno pitanje za kršćane: obvezatnost vjere i njezin način života postali su nesigurni i problematični. Ako ima onih koji se mogu i drukčije spasiti, u konačnici nije jasno zašto bi sam kršćanin bio obvezan zahtjevima kršćanske vjere i njezina morala. Ako vjera i spasenje više nisu međuovisni, i sama vjera gubi svoju motivaciju.“ (Iz knjige Benedikta XVI. „Po vjeri. Nauk o opravdanju i iskustvo Boga u naviještanju Crkve i duhovnim vježbama“, listopad 2015.)

„Dragi prijatelji! Bog vodi svoju Crkvu, uvijek je podupire a osobito u teškim trenucima. Ne gubimo nikada taj pogled vjere, to je jedini pravi pogled na Crkvu i svijet na njihovu povijesnom putu. Neka u našem srcu, u srcu svakog od nas, bude uvijek radosna sigurnost da je Gospodin uz nas, da nas ne napušta, da nam je blizu i grli nas svojom ljubavlju. Hvala!“ (Posljednja kateheza pape Benedikta XVI. na općoj audijenciji, 27. veljače 2013.)

„Nisu važne izvanjske udobnosti: Isus je rođen u štali, a za prvu je kolijevku imao jasje, ali Marijina i Josipova ljubav su mu dali osjetiti nježnost i ljepotu koju osjeća dijete koje je ljubljeno. To je ono što trebaju djeca: ljubav oca i majke. To je ono što im daje sigurnost i što im, kako budu rasli, omogućuje da otkriju smisao života.“ (Benedikt XVI., Angelus, 26. prosinca 2010.)

BRAZIL
– p. Milan Knezović

Plamen Božje ljubavi

Drage sestre i braćo u Kristu, blagoslov vam i pozdrav iz Brazila! U božićnoj osmini, slaveći rođenje Kristovo i otajstvo utjelovljenja, ispratili smo 2022. godinu i dočekali novu 2023. Okončali smo božićnu osminu svetkovinom i zazivom svete Majke Božje 1. siječnja, moleći da nas ona, kao prva učenica Kristova i misionarka kraljevstva Božjega, vodi, štiti i snaži na ustrajnu hodu zajedništva i bratske ljubavi, slijedeći stope Krista Spasitelja. Svetkovinom Krštenja Gospodinova zaključili smo božićno vrijeme i započeli vrijeme kroz godinu, liturgijski najduži period godine (33 tjedna), u kojem kao učenici i misionari Kristovi hodimo s Isusom, sudjelujemo u njegovu javnom djelovanju, upijamo njegove riječi i djela i uranjamo iznova u Kristovu sebedarnu i suosjećajnu ljubav prema Bogu i čovjeku, žedajući i dopuštajući da nas snaga te iste sebedarne ljubavi u potpunosti obnovi i da nas učini djelotvornim protagonistima Božjeg kraljevstva i u ovom trenutku naše povijesti, u kojem nam Gospodin daje milost da živimo i ispovijedamo svoju vjeru.

Na kraju prošle godine naš misijski red verbita imenovao me za tajnika misija i voditelja misijskog centra u našoj provinciji Sjevernog Brazila. U sklopu te nove službe imam zadaću da vodim misijsku animaciju u našim župama – posjećujući sve naše verbitske župe, slaveći svete mise, organizirajući duhovne vježbe i formacijske susrete sa svim pastoralnim voditeljima, suradnicima i katehistima, obnavljajući tako misijski žar u srcima župljana, a u isto vrijeme tražeći dobročinitelje i prikupljajući sredstva za naš red. Kao sveti Pavao, putujem od jedne župe do druge, uvijek zahvalan Bogu na jedinstvenoj prigodi da upoznam sve kutke naše provincije gdje djelujemo kao širitelji radosne vijesti evanđelja.

Kao prvi korak misijske animacije, u propovijedima i susretima pozivam sudionike da promišljaju o smislu našega kršćanskog poziva i poslanja. Što je temelj i bit naše kršćanske misije i identiteta? Što znači biti kršćanin i tko je Isus Krist za mene, u današnjem kontekstu tolikih polarizacija, individualizma, ateizma, bezosjećajnosti, samodostatnosti i religijskog pluralizma? To pitanje nam sam Krist postavlja: „I vi, što vi kažete tko sam ja?“ (Luka 9, 19), i o odgovoru na to pitanje ovisi shvaćanje i prihvaćanje našega kršćanskog identiteta i naše kršćanske misije i poslanja.

Koja je misija koju nam Krist povjerava već od našeg krštenja? Život svakoga od nas je jedinstvena misija, poslanje koje se ne ponavlja više u povijesti, jer nas Bog stvara u svojoj kreativnosti kao jedinstvene. Svatko od nas po rođenju već je plod Božje misije ljubavi; Bog nas stvara jer nas ljubi i po svojoj ljubavi nas poziva u život, u postojanje. Po sakramentu krštenju Bog utiskuje u našu dušu neizbrisiv pečat svoje Trojedine Ljubavi. Stvoreni smo u ljubavi i za ljubav i svi mi nosimo i osjećamo u dubini duše vječnu žeđ za istinskim pripadanjem i za istinskom ljubavi, koja je otisak i trag Boga stvoritelja u nama, po kojem nas podsjeća na naše korijene u Bogu i naše životno poslanje. Naš život plod je Božje misije ljubavi i samo u žarnu predanju toj istoj misiji ljubavi otkrivamo pravi smisao svojeg života.

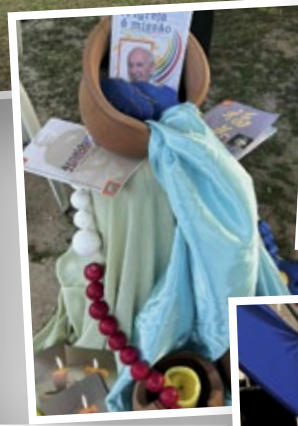
Ponekada pomislimo da je bit naše kršćanske misije/poslanja samo čuvati i braniti crkvene dogme, tradiciju i crkveni nauk, no, odvojeni od Kristove zapovjedi ljubavi, oni gube smisao i razlog svojeg postojanja. Tradicija, crkvene dogme i nauk Crkve važni su kao što je koštana struktura u ljudskom tijelu važna za formaciju i funkcioniranje ljudskog tijela i ljudskog života. Iz biologije znamo da su kostur i kosti sastavan dio ljudskog organizma, da štite organe i suzdržavaju

naše tijelo. No kostur, odvojen od tkiva i tjelesnih stanica, ne predstavlja život sam po sebi; naprotiv, predstavlja nešto što je ostalo od života. Kad se iz živog tijela izvadi/izgubi srce – ostaje beživotno tijelo. Isus je prošao svijetom čineći dobro, ljubeći nas dokraja ili, kako kaže Sveti Augustin, *beskrajno nas ljubeći*, i ostavio nam je svoju zapovijed ljubavi kao živu snagu, smisao, mjerilo i kriterij autentičnosti naše vjere. Kada kao kršćani zaboravimo, ostavimo sa strane ili odustanemo od življenja zapovijedi ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu, zaboravimo, ostavljamo sa strane i vadimo Kristovo Srce iz tijela Kristova. Postajemo umrtvljeno, hladno tijelo, koje ne privlači k sebi nikoga, već plaši i udaljuje. Bez življenja zapovijedi ljubavi, zapovijedi u koju Krist sažimlje Stari i Novi zavjet, tijelo Crkve gubi svoj kršćanski zanos, radost, nadu i ljepotu, gubi smisao, gubi snagu da obnavlja i privlači k sebi i k Bogu ljudska srca.

Bez življenja te Kristove zapovijedi ljubavi gubi se smisao euharistijskog slavlja. Papa Benedikt XVI. naziva svetu misu sakramentom ljubavi u svojoj apostolskoj egzortaciji *Sacramentum Caritatis*. Upravo ta snaga dobra i ljubavi, kojom nas Trojedinu Bog hrani na svetome misnom slavlju u službi svete riječi, pod prilikama kruha i vina, u svojoj realnoj prisutnosti u zajednici okupljenoj na slavlju u njegovu imenu, pulsirajuće je srce Crkve, po kojem se ta snaga Kristove ljubavi i života nastavlja utjelovljivati u nama, ujedinjujući nas u tijelo Kristovo kao braću i sestre. Po snazi Duha Svetoga, koji je nositelj te iste Kristove ljubavi, Bog na nas po završetku svake svete mise šalje u misiju, da u liturgiji života naše svakodnevnice budemo svjedoci i nositelji te iste Kristove sebedarne ljubavi, dobra i istine koja ujedinjuje.

Dar Duha Svetoga, koji uskrslu Krist daje svojoj Crkvi i čiji pečat nosimo u duši već od svojeg krštenja, snaga je koju Krist u sakramentu ljubavi – euharistiji iznova obnavlja u nama i bezuvjetno nam

daje kao snagu i popudbinu, da živeći u njezinu dinamizmu ovdje na zemlji budemo svjedoci kraljevstva Božjega, koje očekujemo u punini na koncu vremena. Put ljubavi je put svetosti. I taj put ljubavi svatko od nas je pozvan proći s Kristom i živjeti na konkretan način u svojem svakodnevnom životu. Svetci i svete naše Crkve, kanonizirani ili ne, proživjeli su svoj život u različitim povijesnim kontekstima, u mreži raznovrsnih društvenih, socijalnih i obiteljskih drama, ali svi su ostavili za sobom sjajan trag življene ljubavi prema Bogu i prema čovjeku. Svi, na svoj jedinstven način, bili su svjetlo Kristove ljubavi u svojem vremenu. Slijedili su put dobra, čineći dobro, ljubeći Boga i bližnjega... Ne može se odvojiti ljubav prema Bogu od ljubavi prema čovjeku. Niti se može u ime ljubavi prema Bogu progoniti, gaziti ili uništa-

vati život bližnjega, bez obzira na to tko taj bližnji bio. Prispodoba o dobrom Samaritancu podsjeća nas da je naš bližnji svatko tko je u ovome danom trenutku potreban moje riječi, prisutnosti, suosjećajne ljubavi.

Kada dopustimo da nas ljubav Kristova prožme, naše srce počinje gorjeti u ljubavi i za ljubav prema Bogu i prema čovjeku. I kada ljubimo kao što nam Krist daje primjer, onda prva postavka prema drugima nije odbacivanje, napad i osuđivanje, nevjericu, ravnodušnost – već suosjećajnost. Božja ljubav nas uvijek razoruža od zloće, ravnodušnosti, samodostatnosti i naklonosti da osuđujemo druge. Kada naše srce gori u ljubavi Kristovoj, naše noge se upućuju ususret drugomu, Bog nam daje milost da vidimo u svakoj osobi našeg brata i našu sestru i daje nam radost da im služimo u ljubavi i vidimo i

susretamo u svakom licu samog Krista. „Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas“ (Iv 15,12) Isusov je trajan poziv i podsjetnik nama kršćanima, koji po krštenju nasljedujemo tu istu Božju misiju ljubavi, da taj najljepši i najvažniji dio našega kršćanskog poziva, kao živo srce, ne samo daje život tijelu Crkve, već je u isto vrijeme i put i snaga koja nas posvećuje. Crkva Kristova je sakrament Božje ljubavi ovdje na zemlji i Bog nas je otkupio u snazi svoje neizmjerne ljubavi. Naša kršćanska ljubav samo je slobodni odgovor našeg srca Bogu, koji nas je prvi ljubio. Ljubav je uvijek slobodan odgovor srca koje se osjeća voljenim. Ne može se voljeti na prisilu nikoga.

„Ja sam put, istina i život“, govori nam Isus u ovim prvim danima vremena kroz godinu po svojim suosjećajnim djelima ozdravljenja (opsjednutoga u sinagogi, Petrove punice, dodir i ozdravljenje osobe s leprom). Isus nam pokazuje kamo nas snaga njegove ljubavi vodi; pokazuje nam komu nas šalje i poziva nas da svatko od nas u mreži obiteljskih i socijalnih odnosa bude svjetlo te iste snage dobra, koja izvire iz nepresušna vrela Kristova Srca.

Nekada pokušavam osvesti naše samoshvaćanje biti kršćanskog poziva kao misiju da živimo svoj život bez grijeha, pokušavajući ljubiti Boga, ali odustajući od ljubavi prema bližnjemu. Pokušavamo se ukrcati u raj sami, po našim kriterijima, i tako zapadamo još više u naš vlastiti egoizam i vlastitu duhovnu sljepoću, kružeći oko sebe samih; tužni, frustrirani, ljuti, bez duhovnog mira, s kamenima u rukama da saspemo svakoga onako kako smatramo da ga spada. Krist po pashalnom otajstvu čini nas dionicima suživota Božjega već ovdje na zemlji i daje nam dar svoje milosrdne ljubavi da nas stalno oslobađa od stranputica koje nas udaljuju od njegove ljubavi. Svaki grijeh je u sebi negacija ljubavi ili, bolje rečeno, svaki grijeh je bezljublje, u kojem

se ljudski ego prekriva lažnim plaštem ljubavi. Grijeh je oholost koja zatvara grešnika u začarani krug samodostatnosti i samodopadnosti, čineći ga da kruži oko sebe samoga, čineći da se vraća na svoj lažni izvor ljubavi uvijek žedan i uvijek isprazan – inercija grijeha vuče iznova na isprazni izvor, jer se ne dopušta da iskusi snagu prave ljubavi s jedinoga živog vrela istinske ljubavi, koji je Isus Krist. Upravo stoga put ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu, na koji Krist upućuje, put je oslobođenja od ropstva grijeha samodostatnosti. Nitko se ne spašava sam, Bog nas stavlja u zajednicu (obitelji, crkve i društva) da u toj mreži ljudskih i povijesnih odnosa damo nas prinos dobra i svoje ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu. Iskušavajući snagu dobra, koje prijedem put dobra ostavlja u nama, bezljublje gubi svoj lažni sjaj, ostaje u sjeni, jer nam nešto puno ljepše, istinskije, snažnije i svetije ispunja dušu i daje nam nutarnju puninu, koju nam nitko ne može oduzeti i koja s vremenom sjaji sve sjajnije. Bog nam daje milost da iskusimo već ovdje na zemlji pravu snagu svoje sebedarne ljubavi u nama, koja je neprolazna i koja nam daje milost, snagu i razlog da se oslobodimo navezanosti na grijeh (bezljublja i egoizma presvučena u ljubav).

Bog nas poziva da ljubimo Boga i jedni druge ondje gdje jesmo. Naše misijsko poslanje počinje ondje gdje smo ponikli, i tu u svojoj župnoj zajednici Krist ražaruje u nama svoj plamen ljubavi i čini da naša srca gore u toj istoj ljubavi za Boga i bližnjega, za braću i sestre s kojima dijelimo svoju svakodnevnicu. I iz tog plamena kršćanske ljubavi, življene u svojoj mjesnoj crkvi, Bog ražaruje i odašilje sjajne iskre dobrote i ljubavi, dobrih i milosrdnih djela, donacija i autentičnih svjedočanstava misionara, koji, nošeni Kristovim žarom ljubavi, odlaze u druge dijelove svijeta širiti i ražarivati taj isti Božji plamen.

HAITI

– S. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik

„S Isusom je sve dobro“

Dragi čitatelji Radosne vijesti i dragi prijatelji misija!

Prošlo je već duže vrijeme da vam se nismo javile. U ovom kraju svijeta puno je događaja, puno poteškoća, kušnja, ali i puno hrabrih ljudi, koji se sa svime time junački nose. Kratko ćemo se osvrnuti na prošlu, 2022. godinu, koja je bila jedna od najtežih godina koju je proživio haićanski narod.

Nakon atentata i ubojstva predsjednika Jovnela Moisa (7. srpnja 2021.) život za haićanski narod iz mjeseca u mjesec postaje sve teži i teži. Produbljuje se ekonomska, socijalna i politička kriza. Umnožavaju se bande, koje zauzimaju neke prometnice i kvartove u glavnom gradu. Kidnapiranja postaju svakodnevnicu. Jedan od najvećih problema je nastao kad su bande blokirale glavni terminal goriva. S obzirom na to da ovdje nema struje, sve institucije i manji obrti, uglavnom, funkcioniraju pomoću agregata, za koje je potrebno gorivo koje proizvodi struju. Terminal je bio blokiran nekoliko mjeseci. Time se iz dana u dan otežavao život i pružanje usluga u svim sektorima. Bolnice nisu mogle pružati potrebne usluge zbog nedostatka struje i lijekova, mnogi ljudi su izgubili posao, mnogi nisu mogli na posao zbog nesigurnosti i učestalih protesta i nemira. Banke su radile dvatri puta tjedno, i to skraćeno. Mnogi Haićani primaju pomoć rodbine izvana (Amerika, Kanada, Francuska...) i tako

preživljavaju. Nastale su velike gužve pred bankom, a svi nisu mogli ni dobiti uslugu. Djeca su izgubila nekoliko mjeseci škole jer se škole nisu otvorile u prvom tjednu rujna, nego tek krajem studenoga i početkom prosinca. A mnogi nisu ni krenuli u školu zbog nedostatka financijskih sredstava.

Teškoće se umnožavaju kada vlada ukida subvencije za gorivo, čime cijene strahovito rastu. Zbog porasta cijene goriva posljedično rastu cijene svega: hrane, vode, odjeće, prijevoza, građevinskog materijala... Sve to izaziva intenzivne proteste, pljačke i kidnapiranja, napose u glavnom gradu. Zbog nemira i zauzetih prometnica mnoga mjesta su ostala neko vrijeme bez čiste vode, što povećava već prisutne bolesti (malariju, tuberkulozu, tifoidnu groznicu...). Usto se ponovno pojavljuje i kolera i odnosi živote svih dobnih skupina. Pred kraj 2022. godine UN proglašava humanitarnu krizu u Haitiju. Nažalost, ni danas situacija ne ide na bolje.

S obzirom da je Haiti na otoku, uglavnom sve dolazi u glavni grad, jer je ondje najveća luka, i iz glavnog grada se prevozi u druga mjesta i provincije. Zbog prevelike nesigurnosti provincije su uglavnom „odsječene“ od glavnog grada i tako dolazi do sma-

njenja zaliha hrane i svih drugih artikala te cijene u provincijama vrtoglavo rastu naspram cijenama u glavnom gradu.

Gledajući sve to, „teško je spojiti kraj s krajem“. Nemamo riječima kojima možemo opisati kušnje koje ovaj narod neprestano prolazi i svakodnevno živi (uragani, poplave, potresi...), ali unatoč svemu su željni života. Žive s nadom i vjerom da će doći Božje providenje i bolji dani za njih i njihovu djecu.

Zahvalne smo dragomu Bogu da nam je dao milost da možemo biti posrednice njegove ljubavi u ovoj zemlji. Prema našim mogućnostima nastojimo pomoći ovom narodu u njihovim potrebama. Koliko samo blagoslova zazovu na nas i sve one koji nam pomažu da bismo mi njima mogli pružiti topao ručak, vrećicu riže, pomoći u školovanju djece, liječenju i u drugim potrebama.

U našoj misiji je mirno, i Bogu hvala, zasada nema opasnosti. Možemo se normalno kretati i pomagati ljudima u potrebi. Mještani veoma cijene našu prisutnost i zahvaljuju nam da smo i u ovim teškim vremenima ostali s njima.

Često nam kažu da mi imamo izbora otići i živjeti na boljem mjestu, a oni to nemaju, te zbog toga još više cijene našu prisutnost, jer smo im mi znak nade i znak Božje brige za njih.

Ovdje kada koga upitate kako je, on odgovori: „S Isusom je sve dobro.“ I zaista s Isusom nosimo sve i s njime je sve lakše. S našim dragim Haićanima i mi učimo živjeti dan po dan, biti radosne danas, biti zahvalne danas... I to je lijepo, znati danas živjeti radosno bez obzira na sve. I sve postaje lakše kad se živi s Isusom i jedno s njime dobiva smisao.

Naše svakodnevno služenje isprepleteno je događajima, susretima s ljudima, s kojima dijelimo njihove teškoće, kušnje, boli, ali i svakodnevne male radosti. Posebni trenutci radosti bili su pred kraj 2022. godine, u vrijeme svjetskoga nogometnog prvenstva. Haićani su veliki ljubitelji nogometa i veliki navijači Brazila i Argentine. Na više mjesta bilo je organizirano gledanje utakmica – i mlado i staro je štedjelo po koji novčić da bi se kupilo gorivo za agregat da bi

se gledale utakmice. S posebnim žarom, interesom i radošću prate se utakmice. Kada prođete ulicom, selom ili tržnicom i vidite na jednom mjestu skupinu naguranih ljudi, onda i ako ne znate da se igra utakmica, tada to shvatite.

I tako smo se i mi priključili našim dragim prijateljima, navijajući za našu dragu Hrvatsku. Mnogi ranije nisu znali da smo Hrvatice, a danas u našoj misiji to svi znaju! Ovdje svi posebno vole i obožavaju Luku Modrića i prate njegovu igru u „Realu“ Madrid. Komentatori ga odmilja zovu Maestro Luka ili Lukita. Cijene njegovu kreativnost, borbenost i stavljaju ga za primjer mladim ljudima da se može uspjeti kad se naporno radi iako uvjeti nisu favorizirajući. I televizijski komentatori navijali su za našu dragu Hrvatsku sve dok nismo zaigrali s Brazilom!

Znaju nabrojati sve naše igrače, pa čak i iz davne 1998. godine. Nevjerojatno je koliko nogomet čini Hrvatsku prepoznatljivom u svijetu!

Tako se u našem gradiću Petit Coaveu spontano rađaju „vatreni“ navijači iz ljubavi prema Modriću i nama sestrama Hrvaticama, koje djelujemo u tom mjestu. Budući da smo ovo ljeto bile u domovini, dobile smo nešto dresova i navijačkih majica, koje smo podijeli našim prijateljima, pa je to bilo veliko oduševljenje i sreća. I danas nas još uvi-

jek traže: dres, kamicu, zastavicu, šal... Kad nas sretnu na ulici, svi nas radosno pozdravljaju riječima: „Hrvatska, Luka Modrić!“ Lijepo je biti Hrvat na svakom kraju svijeta jer su nas naši „Vatreni“ predstavili u najboljem sjaju kao igrači i kao ljudi koji svjedoče svoju vjeru, pripadnost, odanost i ljubav prema Bogu i domovini. Naši dragi Hrvati s ponosom nose dres hrvatske reprezentacije jer je Hrvatska po nogometašima postala simbol borbe, izdržljivosti, ljubavi, zajedništva, ponosa i vjere.

Radosne smo da s vama, dragi prijatelji misija, možemo podijeliti i još jednu veliku radost da smo unatoč svim poteškoćama započeli gradnju kuće Malog Isusa. Mali Isus nam čini čuda da granja polako napreduje. Radujemo se i molimo da se kuća čim prije završi, da bismo mogli još više dobra učiti za ovaj narod, siromahe, djecu i mlade. Zasad smo još uvijek u kući redovnica Kćeri mudrosti i zahvaljujući njihovoj gostoljubivosti i otvorenosti možemo vršiti naše misijsko djelovanje.

Dragi naši prijatelji misija, hvala od sveg srca na svakoj vašoj molitvi i vašemu daru kojim podupirete naše misijsko djelovanje. Malomu Isusu preporučamo vas i sve vaše potrebe. Neka živi Mali Isus po nama i našim djelima ljubavi gdje god da jesmo!

ANECDOTA

Prije nekoliko godina s. Liberija je s vozačem došla u zračnu luku po s. Anu, koja se vraćala iz Hrvatske. Došavši na parkiralište ispred zračne luke, vozač je ušao autom na krivi ulaz. Na to se policajac veoma naljutio i pozvao vozača na red, uzeo mu vozačku i krenuo pisati kaznu. U tom trenutku dođe i s. Liberija te ga srdačno pozdravi na kreolskom jeziku, a on joj nešto reče. Ona ga nije najbolje čula ni razumjela, pa ju on ljutito upita jeli Amerikanka ili Francuskinja i koji jezik govori. S. Liberija mu odgovori da govori engleski, talijanski, malo kreolski, a najbolje hrvatski. On u trenutku promijenio izraz lica i reče: „Peyi Luka Modrić!“ („Zemlja Luke Modrića!“) „Silno volim Modrića i zbog njega navijam za 'Real' Madrid.“ I na kraju je rekao da nema nikakve kazne, vrativši vozačku našem vozaču s riječima: „Sretno vam i pazite drugi put!“

U zadnje vrijeme s. Anu mnoga djeca pitaju je li možda sestra od Modrića ili njegova rodica. Kad im odgovori da nije, u nevjerici kažu da ima istu boju kose i da druga djeca govore da mu je sestra!

RUSIJA

– S. M. Augustina i
s. Mirjam, karmelićanke BSI

Milost Božja raste u srcima

U posljednjih nekoliko mjeseci u našoj župnoj crkvi u Taganrogu vidi se sve više novih ljudi, koji dolaze na svetkovine. Božić, Uskrs i Presveto Trojstvo očito su milosni dani. Neki samo zavire i odu, a drugi dovode i svoje obitelji. Mi redovnice bavimo se djecom, a naš svećenik o. Raul, iako teško bolestan, ne želi odbiti molbe odraslih da se pripreme za krštenje ili ispovijed i pričest. Kad već ne može ništa raditi fizički, barem koristi ostatak svoje snage – to što može govoriti – i dva puta tjedno drži vjeronauk za odrasle.

Zanimljiva je Polinina obitelj. Nju je prošle godine za Božić dovela u crkvu prijateljica. Njezin vrlo moderan izgled i djeca, koja su cijelu misu radila nepodobštine, nisu dali ni naslutiti da će se još koji puta pojaviti. No prošla je cijela godina, a oni vjerno dolaze, čak i pomažu u crkvi. Polako su se počeli otvarati i saznali smo da je Polina u ranoj mladosti bila teško bolesna i liječnici nisu davali nade da će moći hodati. Pred njom je bio život invalida. Unatoč tako lošoj prognozi njezino se zdravlje poboljšalo i danas je majka dvoje djece. Ona je uvjerenja da joj je samo Bog pomogao i želi da ga i njezina djeca upoznaju. Oni su kršćani židovskog podrijetla i sada

žele svjesno živjeti svoju vjeru. Djevojčice su ponosne kada uče povijest svojih predaka, koji su oduvijek bili Božji prijatelji. Jednom na vjeronauku, kad sam objašnjavala kako je faraon naredio ubiti židovske dječake, da se uništi sav Božji narod, osmogodišnja Stela me glasno prekinula: „To nije istina! Nije tako! Mi još postojimo!“ A zatim se sa sestrom radovala što taj plan nije uspio, jer je Bog zaštitio i spasio svoj narod.

Za Božić smo od Poline dobile prekrasnu čestitku: „Moje dragocjene sestre! Velika je sreća u mom životu što sam susrela vas. Zahvalna sam Bogu, koji me s vama upoznao. Vi ste tako puno učinile za me i za moju djecu. Hvala za vaše prijateljstvo i svakodnevni trud. Osjećam da nas nosite u molitvama. Ja ću se truditi biti vam slična. Vi donosite svjetlo i milost u naš svijet.“

U ove božićne dane došla je u crkvu nova obitelj s četvero djece, svi dječaci, od dvije do 12 godina. „Oni ni ne znaju da u našoj župi nisu takvi jedini – kod nas je to normalno“, sa smiješkom je komentirala jedna župljanka. Roditelji su samo kršteni, a njihovi rođaci, koji žive u Americi, postali su katolici i idu u crkvu. Tako su i oni odlučili obnoviti svoju vjeru i prenijeti ju djeci. Djeca su bila u crkvi prvi puta u životu, sa zanimanjem promatrala jaslince, bor i ukrase, izdržala cijeli sat i na kraju rekla da im se sviđjelo. Sada molimo da sjeme milosti donese rod u ustrajnosti. Koliko god mi nasto-

jimo naviještati evanđelje i Božju ljubav, ponekad nam se čini kao da je posijano sjeme izgubljeno, kao kod djevojke Aline iz Azova. Iako je od malih nogu u župi primila mnogo znanja, topline i radosti, u posljednje vrijeme rijetko dolazi. I tog je puta nije bilo, ali drugi dan me nazvala, sva radosna, i ispričala mi da je šetala s prijateljicom i otvorila na telefonu audio snimku propovijedi našeg župnika, koju su zajedno poslušale. Prijateljica se iznenadila, jer nikada nije čula tako mudre i duboke misli, i rekla da će o svemu još razmišljati. Alina je bila ponosna što je vjernica i što može slušati Božju riječ, koja je tako važna za život, te obećala da će idući puta doći na misu.

Druga djevojka iz Azova već dvije godine nije dolazila u crkvu. Obitelj dolazi, a s njom se čujemo samo za blagdane. Ona je na studiju u drugom gradu, a i kada dođe doma, „silno je zauzeta“. A toliko smo nade polagali u nju: pjevala je psalme, naučila sam ju svirati na misi, a i ona je učila mlade, pomagala nam s malom djecom, dolazila na duhovne obnove, svakodnevno molila *Kronicu*... A onda je nešto „puklo“! Rekla je da ne može oprostiti. Netko iz župe joj je učinio nepravdu, a onda se odselio. No kad sam nedavno telefonirala njezinoj mami, javio se mali brat i predao telefon njoj. Pozvala sam ju da dođe na misu, kad je već doma. Njezin dolazak u župu sve je razveselio, svi su ju pozdravljali i grlili. Došla je i iduće nedjelje, radosno gledajući poznata lica, koja

su joj se smješila. Ona je, doduše, sve vrijeme pokušavala sama moliti i čitati *Bibliju*, ali zajedništvo Crkve je više od naših napora, jer ondje prebiva Isus i njegova milost. Nadođemo se da će ju to iskustvo ukrijepiti u vjernosti i da ju ništa neće moći odijeliti od Boga i njegove Crkve.

Božja milost djeluje i u srcima malenih. Primjer je toga obitelj Maksima i Marije, koji sa svojih troje djece žive daleko od crkve. Da bi došli na svetu misu, putuju jedan sat autom. Najstarija djevojčica, Nastja, priprema se za prvu pričest, pa se trude redovito dolaziti. Nastjina petogodišnja sestra voli biti s nama na vjeronauku – ima svoje mjesto, bojice, igračke. Nisam ni slutila da ona sve pomno prati i povezuje: o milosti krštenja, o čuvanju svoje duše (krsne haljine) od grijeha koji ju prljaju... To sam shvatila kad smo izlazili iz dvorane i krenuli na misu. Ja sam joj rekla da ne mora zakopčavati jaknu jer nije hladno i neka prođe nekoliko koraka do crkve. Ona se mirno nastavila zakopčavati i rekla: „Mama mi govori da se zakopčam. Ja slušam mamu, jer neću prljati svoju bijelu haljinicu!“

To su samo neki od primjera kako Božja milost djeluje u srcima ljudi. Mi se trudimo „polijevati“ to sjeme, a sve preporučamo u vaše molitve: i našega bolesnog župnika o. Raula, i vjernike, i obraćenike, i one kojima Gospodin kuca na vrata srca... I sve nas, da budemo mudri suradnici Božji, te za brojna duhovna zvanja, koja će nastaviti Božje djelo.

Napredovati s Bogom

Razgovor s vlč. Dragutinom Goričancem, svećenikom Zagrebačke nadbiskupije, nadbiskupijskim povjerenikom za pastoral osoba s invaliditetom i župnikom Župe uzvišenja Svetog križa u Završju Netretićkom

? Dragi velečasni, kako biste se predstavili našim čitateljima i koje je sve područje vašeg djelovanja?

! Ja sam svećenik Zagrebačke nadbiskupije već trideset i pet godina, povjerenik za pastoral osoba s posebnim potrebama, duhovnik u zagrebačkom karitasu i župnik u Župi uzvišenja Svetog križa pokraj Karlovca; ja kažem na kraju svijeta, zato se zove Završje. Ne bi se inače tako ni zvalo! A rodom sam iz Međimurja, iz Štrigove. Za početak toliko.

? Djelujete i u Udruzi „Job“, koju ste osnovali. Kako je došlo do pokretanja te udruge i zašto je važna?

! Trebali smo staviti u neke okvire to djelovanje, da bismo uopće imali pravnu pozadinu, s obzirom i na „crkvu na kotačima“, kako ja zovem autobuse specijalno prilagođene za osobe s invaliditetom i bolesnike. Kad sam primijetio, kao student, da osobe s invaliditetom vole na mnoga mjesta poći, vole promijeniti mjesto, što novo doživjeti, pokušao sam im pomoći osobnim autom čim sam ga pribavio. Ali čim sam spazio specijalni autobus u Lourdesu koji je njima prilagođen

– s dizalom, krevetima, prostranim WC-om, priručnom ambulantom i sličnim, onda sam od radosti plakao. Bilo mi je drago da je netko razmišljao o takvim osobama i tako veliko vozilo prilagodio njima i počeo sam tada moliti ne bi li se što takvo ostvarilo i u Hrvatskoj.

Nakon nekoliko godina sna i molitve pokrenuli smo Udrugu „Job“ – sve smo stavili u dva srca, Srce Isusovo i Srce Marijino, jer smo naslućivali da ćemo imati velikih zaprijeka, budući da je većina ljudi naročito tada smatrala da to nije potrebno, voziti nekamo invalide – to je luksuz, neka oni budu doma u četiri zida ili gdje u kutu, tako da smo onda nastojali po tom posvećenju Srcu Isusovu i Srcu Marijinu pokrenuti nešto organizirano, nešto novo na našim prostorima, a opet tako važno i tako potrebno.

? Angažirani ste u pomaganju ženama koje se bave prostitucijom i spašavate ih s ulice. Kako im pomažete da vrate dostojanstvo žene i oslobode se tereta života u prostituciji?

! To je jedno područje za koje smatram da je izuzetno potrebno djelovanja, misijskog djelovanja. Ja sam prvu takvu ženu susreo,

reklo bi se, sasvim slučajno, ali očito providonosno, nakon što sam imao snažan poticaj pred Presvetim da pođem u Zagreb iz tadašnje Župe Vrhovac, gdje sam djelovao. Očekivao sam da ću naići na kojeg beskućnika, bila je jaka zima, međutim, susreo sam se sa ženom koja mi je otkrila da se bavi prostitucijom. Mogu točno tako reći uz svojeg iskustva, jer sam susreo mnoge takve osobe i od njih čuo potresne stvari. Tako sam jednu djevojku pitao znaju li njezini roditelji čime se ona bavi, a ona je odgovorila: „Bože sačuvaj! Kad bi moja mama znala čime se ja bavim, ona bi se ubila istog trenutka. Ona misli da ovdje u Zagrebu neki poštenu posao radim.“ Onda sam pitao tu djevojku uživa li u tome što radi, na što mi je odgovorila: „Kako bi se moglo uživati s nekime koga se ne voli? To je nemoguće.“ Zatim sam ju pitao koliko se dugo još planira baviti time, a ona mi je odgovorila: „Još koju godinu, a onda ću se ubiti.“ Kad sam to čuo, onda sam joj postavio pitanje: „Jeste li ikada razmišljali o tome da biste susreli muškarca kojeg biste zavoljeli i koji bi vas zavolio i tad biste bili osoba koja voli i osoba koja je ljubljena. Sad ste predmet požude

muškaraca, koji se s vama malo poigravaju, pa vas odbace kao igračku. Ali onda biste bili osoba koja voli i koja je voljena. Jeste li ikada o tome razmišljali?" Ona mi je na to rekla: „Nažalost, ja ne mogu povjerovati da bi mene ijedan muškarac mogao voljeti.“ Nakon što sam takve stvari čuo, bilo mi je jasno što je sve srozano u takvim osobama, koje neko vrijeme to još u sebi „vuku“, a onda razmišljaju da će si oduzeti život. Mislim da nitko takvim osobama ne može pomoći osim Isusa, ali Isus to ne želi bez nas – Isus treba nas i želi da se na njega oslonimo i da mu vjerujemo da je on u stanju čudesne stvari učiniti.

? **Aktivno pomažete beskućnicima i ovisnicima. Ali čini se da je problem beskućništva i ovisnika sve veći i broj ljudi koji su na ulici iz godine u godinu raste. Što možemo kao društvo/vjernici učiniti da im pomognemo?**

! Važno je i njima pričati u ime Božje i s Božjom snagom, jer te su osobe svašta prošle. Za neke osobe bismo rekli da su si same krive, ali kad se porazgovara s njima i kad se sagleda pozadina svega, onda se vidi da su ih i određene situacije uvele u to, čak i ondje gdje bi se reklo da su sami nešto skrivili, krivo učinili. Ali opet, postoji i sve to što negativno utječe. Naprimjer, beskućnik kojeg sam susreo u Zagrebu mi je rekao: „Velečasni, ja sam bio kockar. Kockao sam i moram priznati da mi je nekada kocka dosta dobro išla. Čak se sjećam noći kad mi je tako kocka dobro išla da je novac samo dolazio k meni te je došao i vlasnik kockarnice i rekao mi je: 'Idi van, idi van!' Istjerao me iz kockarnice jer je vidio kako novac dolazi k meni.“ Ali kaže taj beskućnik: „Velečasni, ja sam ostao bez tog novca koji sam dobio. Ali ne samo bez njega, nego i bez onoga koji sam uložio; i bez kuće, bez žene, bez djece. Sad sam spoznao da je to jedna đavolska prijevara. I sada tek uviđam kako je važno predati se Bogu u ruke i kako je moguće samo u zajedništvu s dragim Bogom napredovati i uspjeti u životu.“

Važno je takvim osobama pričati. Treba puno strpljenja, treba puno mudrosti, jer susrećemo osobe koje su itekako

naučile lagati i time se baviti – lažima. Kada već imamo neko iskustvo, onda već naslućujemo o čemu se radi. Kad ih dovedemo pred zid, onda se sami uhvate u laži, onda vide da ne mogu muljati i da moraju biti iskreni. Treba se moliti i za snagu i za mudrost i bez straha im pričati i dalje uz pomoć Duha Svetoga tragati kako i na koji način im se može pomoći.

? **Papa Franjo objavio je poruku za 31. svjetski dan bolesnika. Što mislite, jesu li bolesni u središtu Božjeg naroda ili su, ipak, često odbačeni i napušteni? Kako najbolje možemo pomoći svojim bližnjima te braći i sestrama koji su bolesni?**

! Da, nažalost, većina su zapušteni. Manji dio ljudi voli doći k bolesnicima, s njima biti, njih poslušati, nekako im olakšati na način da imamo srca i vremena za njih. Ali potrebno je moliti da za to nađemo vremena, da nam to ne bude teško, da nadidemo sve ono što nam je na neki način prepreka da bismo s njima bili, s njima se bavili, njima pomogli. Jedna djevojka mi je prije koju godinu rekla: „Velečasni, ja bih još nekako mogla gurati djevojku u kolicima i tako pomagati, ali oprati ju – ne znam bih li mogla.“ Rekao sam joj da ju razumijem, potpuno; „I ja, kad sam se prvi put susreo s time da se jedan dečko uneredio, nije mi bilo jednostavno, ali vidio sam da ga nema tko drugi oprati nego ja.“ Bilo mi je lakše to shvatiti kad sam razmišljao na način: „A što da sam ja na njegovu mjestu i da se meni to dogodilo i da si ja ne mogu pomoći, ne mogu se oprati? I morao bih u tom smradu biti sve dok mi tko ne bi pomogao.“ Pomoglo mi je i kad sam se sjetio Isusovih riječi: „Što učinite jednomu od mojih najmanjih, meni ste učinili.“ Prema tome, kada idem tog mladića oprati – idem pomoći Isusu. Prvi puta je bilo malo nezgodno, ali poslije nije bilo problema. Prvu je prepreku potrebno uz Božju pomoć nadići, a poslije to već ide lagano.

? **Papa Franjo rekao je da su misije srce Crkve, a vi također pružate aktivnu podršku misijsko-misijama. Kako biste svojim župljanima, vjernicima, ali i svima**

ostalima predstavili značenje i važnost misija?

! Misije su vrlo važne. Ja sam kao mlad svećenik, mladomisnik, imao veliku potrebu/poticaj poći u daleke krajeve, u misije. No tad mi je bilo savjetovano neka ovdje malo steknem svećeničku praksu, pa neka se onda javim. Međutim, već nakon nekoliko godina djelovanja kao svećenik primijetio sam kako su i u našim krajevima važne misije, a onda sam počeo stjecati misijska iskustva.

Tako je skupina osoba s invaliditetom i njihovih volontera trebala naš specijalni autobus i vozača jer su išli na nekakvo natjecanje iz Istre u Slavoniju. Ja sam išao kao vozač i molio sam se da Duh Sveti učini svoje. Nisu trebali svećenika, nisu išli na hodočašće, nego na jedan događaj. No Duh Sveti je svoje učinio. Ja sam im nastojao pomoći, dizati ih iz kolica na krevet i obrnuto te smo se tako zbližili. Kad sam primijetio da me prihvaćaju, onda sam prešao na duhovnu razinu. Zanimalo me vjeruju li i otkrio sam da su od njih tridesetak samo tri osobe znale ponešto o Isusu, a drugi ništa. Ništa, ni najmanje! To su bila djeca komunističkih roditelja, ništa im o Isusu nisu govorili. A o Crkvi su samo znali sve negativno iz medija, ništa pozitivno. Tad su prvi put doživjeli da je Crkva pokrenula dobru stvar, podržala posebno to djelovanje s posebnim autobusima da oni mogu u većoj skupini ići na određena događanja. Dakle, i kod nas je misijski rad veoma važan, a primijetio sam da je naročito na putovanjima moguće doći do osoba koje uzalud čekamo u Crkvi, sakristiji, župnom uredu... Ne možemo tako doći do njih, nego im trebamo pristupiti i misijski djelovati.

? **Kad ste bili župnik u Vrhovcu, župljani nisu dolazili na misu jer nisu imali prijevoz, pa ste ušteđevinom kupili minibus, položili vozački ispit za D kategoriju i svako jutro dolazili po župljane pa ih vozili na misu i vraćali kući. Za vas nema ograničenja, kako to tumačite?**

! Razmišljao sam o tome što se to događa da ljudi ne dolaze nedjeljom na misu, ne dolaze slaviti Gospodina, na način kako je Isus

zaželio. Kad sam ih pitao zašto ne dolaze, rekli su: „Predaleko smo od crkve.“ Razmišljam, zbilja su daleko, iako za nas to nekada nije bio problem – mi smo išli pješice, ali danas se ljudi razmaženi rađaju. Neki su stvarno bili stari i nemoćni te ni uz najbolju volju ne bi pješice više mogli, ali onda sam imao poticaj da pribavim taj minibus i tako pomognem. I onda su se odazvali i to je potaknulo i poneke mlađe ukučane tih starijih župljana da se i oni angažiraju i da ih voze te su i sami ostajali na misi. Gdje god sam ja župnik, nema izgovora da su predaleko od Crkve!

? Kakva bi trebala biti uloga svake osobe u Crkvi?

! Dobri Bog nas je stvorio originalima. Neponovljivima. Prema tome, svatko od nas, uz Božju pomoć, u stanju je originalne stvari raditi. Samo što se mi rađamo u društvu gdje nas žele staviti u određene kalupe i na neki način umrtviti. No gdje je rješenje? Rješenje vidim ovdje; moliti. I onda po molitvi, kakav poticaj imamo, tako i činiti. Mada i stotinu ljudi reklo drugačije. Meni su mnogi rekli: „Zašto ste vi uopće prostitutkama prišli? Zašto?“ Iako su to vjernici, uopće ne vide zašto bi njima trebalo pričati. Ja im onda kažem: „Ja zamišljam što da je moja rođena sestra u takvu paklu? I da joj nitko ne želi pomoći. Kako bi to bilo?“ Prilazim njima na takav način. I ne samo to. Neki misle da su one zatrovane pornografijom i nečistoćom na području seksualnosti, da se njima ne može uopće pomoći, nego da su one u stanju nas zavesti na krivi put. Međutim, to nije točno. Mi ako idemo u Božje ime, s Božjom snagom, ni najmanje ne pomišljamo da bi se s njima u išta upuštali. Jednostavno, imamo taj dar da gledamo na njih čisto i na jedan način se veselimo što će Isus

učiniti nešto novo s njima te ih tako dovesti na pravi put.

Tako je moguće to djelovanje, na način da molimo da ne ostanemo u uspavanosti, nego da budemo na raspolaganju Isusu, jer Isus dobre i čudesne stvari želi činiti, ali ne bez nas. On nas treba. Otac Nebeski nas je stvorio kao originale i želi po nama originalne stvari učiniti.

? Što mislite, koji su najveći izazovi i problemi današnjeg čovjeka i društva?

! Najveći problem je taj što ljudima koji su čuli za Isusa, mnogima, Isus nije važan. Nekada da, u nekim situacijama, ali baš iskreno – srcem, to su manjina. Sjećam se, kad sam bio župnik u bolnici u Vinogradskoj, kako mi je jedna bolesnica rekla: „Velečasni, ja da sada ozdravim i da ponovno mogu hodati, ja bih svaki dan deset puta išla u crkvu. Najmanje deset puta svaki dan! A kad sam bila zdrava, u crkvi sam se pojavila samo za Božić, Uskrs i na nekoj sprovodnoj misi, na kojoj sam morala biti da se ne bih zamjerila rodbini.“ Međutim, ta bolesnica nikada nije ozdravila. Sad je već u vječnosti. Dakle, prekasno je došla ta želja da bi ona deset puta išla u jednom danu u crkvu. Prekasno. Evo, najveći problem je kada ljudi i čuju za Isusa, uopće se ne zanimaju i ne shvaćaju to ozbiljno niti ga mole da bi im pomogao. To je najveći problem.

? Imate li omiljeni biblijski citat i zašto vam je posebno drag?

! Mnogi su mi dragi, ali možda najčešće spominjem citat koji je meni važan, a i svima drugima svjedočim neka se oslone na njega, jer „Bog sve okreće na dobro onima koji ga ljube“. Sve! I naš grijeh, koji je okajan, kada odlučimo ne više to činiti uz Božju pomoć, i to nam okrene na dobro.

? Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

! Ima ih više, a naročito za koje čujem da su se puno brinuli za one koji su bili na rubu društva, kao što je bio sveti Vinko, sveti Franjo...

Također sam puno razmišljao o blaženoj Margareti iz Castella, koja je rođena slijepa, imala grbicu na leđima, jednu nogicu kraću, iznakaženo lice, roditelji su je se stidjeli i skrivali ju neko vrijeme. Poslije su proglasili da je umrla, a zazi-

dali su ju u jednoj prostoriji, u kojoj je bila 14 godina zazidana. U toj prostoriji je bio samo jedan prozor, kroz koji joj je jedan svećenik donosio hranu, ne samo za tijelo, nego i za dušu. Poslije su ju roditelji oslobodili kad su išli na hodočašće, misleći da će nakon 14 godina čudesno ozdraviti. Budući da se to nije dogodilo, onda su ju ostavili u mjestu Citta di Castello, u Italiji, gdje je sada velika crkva i njezino neraspadnuto tijelo u toj crkvi. Bili smo tamo s hodočasnici. Roditelji ju nikada više nisu potražili, a ona je bila zabrinuta: „Valjda im se što dogodilo kad ih nema nazad“, ali uzalud ih je čekala. Još je i neke druge teškoće prolazila. Meni je zanimljivo to da nikada ništa nije roditeljima zamjerila. Ništa! Čak je sebe prekoravala zašto im je tolike muke zadala. To mi je posebno čudno kod te blaženice, koja je, očito, toliko bila predana Bogu da nije uopće ni najmanje htjela nešto loše svojim roditeljima niti im je zamjerala.

A od naših blaženika mi je najdraži Miroslav Bulešić, baš zbog toga što je izjavio prije nego što su ga zaklali komunisti: „Moja osveta je oprost.“ To mi je poticaj da svakomu tko god se bori protiv mene i Božjeg puta to djelovanje mu automatski opraštam. Molim se i ako treba i život za njega dati.

? Koja bi bila vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Svakako bih preporučio da podržavaju prije svega molitvom misijsko djelovanje, kao i na druge načine, jer treba i materijalna pomoć. Zatim da se i sami angažiraju koliko mogu u svojoj sredini na jedan nenaumljiv način. Potrebno je moliti za dar ljubavi i dobrote prema onima koji krivo rade. U napasti smo da postupimo grubo, odrješito, na način da prijetimo što će im se dogoditi ako i dalje ostanu na krivom putu. Međutim, kad mi dobrotom nastupimo, kada oni vide da ih mi prihvaćamo, cijenimo, volimo, tada oni prihvaćaju naš savjet. A za to treba neko vrijeme, dok uvide da smo im prijatelji, da ih ne osuđujemo, ne preziremo zbog onoga što krivo rade. A kad se zbliže s nama, onda itekako prihvate savjet da dođu k Isusu, prihvaćaju ga i zanimaju se za ono što on poručuje te nastoje slijediti put evanđelja.

Molimo da župe sve više postaju zajednice vjere, bratstva i dobrodošlice za najpotrebitije, stavljajući u središte zajedništvo.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Na tragu živa zauzimanja za novu evangelizaciju svetog Ivana Pavla II., i papa Franjo neumorno nastoji pokrenuti cijelu Crkvu u tom smjeru, vodeći računa o novim okolnostima, i vremena i pojedinih mjesta. O tome je već u poslijesinodskoj pobudnici papa Ivan Pavao II. pisao posebice glede sudjelovanja laika u evangelizacijskom poslanju te se kao polazna točka isticala temeljna crkvena zajednica, a to je župa. Papa Franjo upravo o župi izričito govori u enciklici *Evangelii gaudium – Radost Evanđelja*, u kojoj ističe:

„Župa nije neka prolazna struktura; upravo zato posjeduje veliku prilagodljivost, može poprimiti vrlo različite oblike, koji od pastira i zajednice zahtijevaju misijsku uočljivost i kreativnost. Premda nije jedi-

na evangelizacijska institucija, ako je kadra neprestano se obnavljati i prilagođavati, nastavit će biti 'Crkva sama što živi među kućama svojih sinova i svojih kćeri'.”

Pretpostavka za to je da stvarno bude u kontaktu s obiteljima i životom naroda i da ne postane suvišna struktura, odijeljena od naroda ili skupina izabranih koji gledaju samo sebe. Župa je prisutnost Crkve na određenom teritoriju, mjesto na kojem se sluša Božja riječ, mjesto rasta u kršćanskom životu, mjesto dijaloga, navještaja, velikodušne ljubavi, klanjanja i slavljenja.

Župa svim svojim djelovanjima potiče i odgaja svoje članove da budu evangelizatori. To je zajednica zajednica, svetište kamo žedni dolaze piti da nastave svoj put i središte iz kojeg se stalno šalju misionari.

Moramo, međutim, priznati da poziv na preispitivanje i obnovu župa nije još uvijek dao dovoljno plodova da one postanu još bliže ljudima, da budu sredine života zajedništva i sudjelovanja i da budu potpuno misijski orijentirane.

Na tragu sinodnosti, u jednoj od audijencija papa je Franjo ovako kratko obilježio kakva bi župa imala biti: „Svaka je župna zajednica pozvana da bude povlašteno mjesto slušanja i naviještanja evanđelja; kuća molitve, okupljena oko euharistije; prava škola zajedništva, gdje žar ljubavi nadvladava napast površne i neplodne religioznosti.“ (2. 5. 2015.)

Sve su to poticaji svim pastoralnim djelatnicima, posebice u župama, kao i župljanima da tako usmjere svoja nastojanja, a molitelji da ih u tome podupiru.

ORAŠJE

Velika ljubav za malu djecu

Djeca Župe blaženog Alojzija Stepinca u Orašju i ove su se godine priključila akciji misijskog Djela svetog djetinjstva.

U vremenu došašća pred oltarom nalazio se plakat, gdje su djeca upisivala svoje dolaskе na mise zornice. Tako je, na radost župljana, velik broj djece dolazio redovito na mise zornice.

Najmlađi župljani uključili su se i u misijsku akciju *Djeca pomažu djeci*, tako što su ispod plakata, gdje su se nalazile misijske kasice, mogli tijekom došašća ostaviti svoj simbolični novčani dar za siromašnu djecu u misijama. Svoj su prilog mogli ostaviti i u božićnom vremenu, sve

do svetkovine Bogojavljenja. Misijska akcija završila je misnim slavljem na Bogojavljenje.

Tom prigodom župnik fra Bono pohvalio je djecu iz župe na njihovu misijskom angažmanu već četvrtu godinu zaredom, i to ne samo u došašću, nego i u vrijeme korizme, a posebno u mjesecu listopadu, kad se slavi Svjetski dan misija.

Župnik je također istaknuo da je svetkovina Bogojavljenja dan kad se obilježava Dan Djela svetog djetinjstva, koje ove godine slavi svoj 180. rođendan. Njegovo geslo je „Djeca pomažu djeci“ i gotovo dva stoljeća djeca su činila veličanstvena djela svojom molitvom i duhov-

nom blizinom sa svojim vršnjacima u misijama, ali su pomagala i svojim materijalnim priložima. Velikim dječjim srcem napravljene su desetine tisuća vrtića, škola, medicinskih ustanova, bunara za vodu i svega što će djeci i odraslima otvoriti život prema perspektivnijoj budućnosti.

Župa Orašje

Mali pjevači Betlehemske zvijezde Župe Presnače i ove su se godine priključili akciji misijskog Djela svetog djetinjstva *Djeca*

PRESNAČE

I ove godine pjevali pjevači Betlehemske zvijezde

pomažu djeci. 5. siječnja ove godine, uoči svetkovine Bogojavljenja, u pratnji svoje vjeroučiteljice Blaženke Ivekić i župnika Ivica Božinovića, pohodili su više crkvenih ustanova, župa i obitelji u Banjoj Luci i Presnačama.

Svojim nastupom pozvali su na solidarnost sa siromašnom djecom u

misijskim krajevima. „Mi ne smijemo stajati po strani, zato vas sve molimo dajte djeci svjetlo nade!“ glasila je njihova zamolba upućena svima koje su susreli.

Na svojem pohodu mali pjevači prikupili su 619 maraka i 10 eura, koje su radosno prosljedili Misijskoj središnjici u Sarajevu.

Blaženka Ivekić, vjeroučiteljica

PROZOR

Dan svetog djetinjstva

U Župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru 6. siječnja svečano je proslavljena svetkovina Bogojavljenja i Dan svetog djetinjstva. Svete mise proslavljene su u župnoj crkvi te u filijalnoj crkvi u mjestu Lug. Kao što je bilo i najavljeno, djeca su prije početka misa pred oltar donijela svoje misijske kasice. I ove godine pučkoškolci su pokazali svoju zauzetost za misije i veliko srce za potrebite. U misijskim kasicama djeca su prikupila 5000 konvertibilnih maraka. Tijekom sv. misa svećenici su zahvalili djeci i odraslima na priložima za pomoć djeci u misijskim područjima.

Mlađi župljani u ovoj su godini, koja je prožeta obilježavanjem više obljetnica vezanih za misije, dobili

papirne kasice na Misijsku nedjelju i ponijeli ih svojim domovima. Animacijski materijali dobiveni iz Misijske središnjice predstavljeni su djeci, koja su u vremenu

odricanja vrijedno prikupljala novčiće, ali su i sudjelovala na molitvenim susretima. Pojedina djeca iz opravdanih razloga naknadno su donijela svoje milodare.

Veliku broju djece to nije bila prva misijska akcija i već su više puta i na različite načine djeca pokazala

svoju zauzetost i osjetljivost za druge. I u narednim mjesecima nastavit će sudjelovati u predviđenim aktivnostima vezanima uz misionarsko djelovanje, kako u sklopu župnih tako i u sklopu nastavnih i izvannastavnih aktivnosti u školi.

Marinko Rumbočić, vjeroučitelj

ŠIBENIK

Pjevači betlehemske zvijezde Župe Presvetog Srca Isusova

Na dan kad se u Crkvi spominjemo Nevine dječice u Župi Presvetog Srca Isusova u Šibeniku započela je akcija pjevača Betlehemske zvijezde. Ni dvije godine pauze uzrokovane pandemijom koronavirusa nisu ugasile želju u srcima naših župljana da u susretu s dionicima te akcije prime Božji blagoslov.

28. i 29. prosinca tradicionalno je vrijeme kada djeca Župe Presvetog Srca Isusova u kostimima kraljeva i anđela te uz pratnju odrasle osobe pohode domove župljana prijavljenih za tu akciju. Naši anđeli dobrote recitalom i pjesmom u svaki dom unose osmijeh, radost i veselje. Oni su prava mala glumačka skupina bez redatelja i scenarija, a kulise im čine topli domovi vjernika

i baš svaki je savršen za božićnu izvedbu.

Ove godine sudjelovalo je pedesetak djece svih uzrasta. Pridružili su nam se i dobri ljudi iz drugih župa te sa svojom djecom uveličali akciju i dali joj novu dimenziju. Lijepo je vidjeti da plemenita akcija ima odziv i izvan okvira naše župne zajednice.

Naša djeca prikupljaju pomoć za školovanje svojih vršnjaka u Africi, djece koja odrastaju u siromaštvu i gladi. Darivanje materijalne prirode daje opipljiv rezultat u dalekoj Africi, ali onaj nematerijalni rezultat ostaje u nama i našoj zajednici, kao temeljni kapital za iduće akcije. Učenje djece, ali i nas odraslih, humanitarnu

djelovanju trajno oplemenjuje svakoga od nas. Hvala vam dragi vjernici i ljudi dobre volje što ste nas primili u svoje domove i time podržali akciju naše župe! Uz Božju pomoć, vidimo se i dogodine!

Tekst: Ivan Mikulandra

Foto: Stanko Ferić / Volim Šibenik

RESNIK

MLADE NADE ŽUPE RESNIK

senja BDM u zagrebačkom Resniku krenula su 6. siječnja u pohod svojom župom kao kraljevi. S blagoslovom župnika vlč. Marijana Piskača, tri skupine djece s pratnjom pohodile su svoje župljane obučene kao Tri kralja i anđeli, uz pjesmu i recitacije. Na kraju posjeta djeca su posvjedočila o razlozima zašto su u pohodu i zahvalili na darovima koje će proslijediti djeci u misijskim zemljama koja

oskudijevaju u osnovnim životnim potrebama, kao što su hrana, nemogućnost školovanja ili lijekovi koji im znače život.

I ove godine župljani su velikodušno darivali i tako se uključili u tu hvalevrijednu akciju. Djeca su prikupila više od 700 eura i nisu krila svoje oduševljenje zbog toga koliko su svojom žrtvom i djelovanjem mogla skupiti za svoje vršnjake. Upravo djeca mogu posvjedočiti da ta njihova žrtva nije

ništa u usporedbi s onime u čemu oskudijevaju njihovi vršnjaci u misijskim zemljama.

Hvala dječici, a i župniku, koji im je usadio te vrijednosti da svake godine uskaču bez razmišljanja u tu akciju i uživaju u njoj, jer na taj način pomažu svojim vršnjacima! Hvala i svim župljanima, koji svake godine otvaraju svoja srca i tako pomažu potrebitima!

Dario Čalušić, župni medijski suradnik

Još jednu godinu zaredom u sklopu akcije pjevača Betlehemske zvijezde djeca Župe uzne-

u misijskim zemljama. Na žalost, mnoga djeca žive bez osnovnih uvjeta za život, prisiljena na težak rad, izložena kriminalu ili prisiljena sudjelovati u ratnim operacijama, osobito u afričkim zemljama. Najvažnija zadaća Papinskog djela svetog djetinjstva je pomoći djeci i mladima da rastu u vjeri, prijateljstvu s Isusom i da budu njegovi svjedoci u društvu, da se otvore ljubavi prema Bogu i dijele tu ljubav s drugima te da u dječjim srcima njeguju podršku misionarima. Zahvaljujemo svima koji su primili vesele pjevače i pomogli svojim darom. Bilo je i pjesme i igre, a pjevači su se veselili i slatkišima, jer dječja radost ne poznaje granice. Tim djelom dobrote pokazujemo djeci kako nam vjera daje snagu da s ljubavlju možemo činiti mnogo. Zahvaljujemo i roditeljima malih pjevača na podršci te volonterki Dori Valjak na pratnji. Divno je što imamo jedni druge i možemo se veseliti zajedno u Kristu!

PMD RH

ZAGREB

Pjevači Betlehemske zvijezde u Zagrebu

Povodom Dana Djela svetog djetinjstva mali pjevači Betlehemske zvijezde u organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u RH 5. siječnja obišli su središte Zagreba i pjesmom nosili znak Betlehemske zvijezde, naviještajući božićnu

blagovijest. Obišli su nekoliko crkvenih ustanova, samostana i knjižara katoličkih izdavača te na kraju s pjesmom došli u sjedište Hrvatske biskupske konferencije, a 6. siječnja, na Bogojavljenje, bili su gosti u svojoj župi.

Raspjevani mališani i ove godine došli su iz Župe sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu, pod vodstvom s. Ivanke Darojković, koja je male raspjevane misionare pripremala da uvježbaju prigodni program.

Priloge koje su prikupili darovali su za pomoć svojim potrebitim vršnjacima

DUBROVNIK

Raspjevani mali misionari u Dubrovniku

U Župi sv. Mihaela u Dubrovniku na Bogojavljenje djeca iz župnoga dječjeg zbora „Lapadski anđeli“ pridružila su se brojnoj djeci diljem svijeta koja kao pjevači Betlehemske zvijezde na Sveta Tri kra-

lja, dan koji je je ujedno Dan svetog djetinjstva, uprizoruju sveta Tri kralja i anđele te pjevajući božićne pjesme, prikupljajući sredstva za siromašnu i ugroženu djecu u misijskim područjima. Mali župljani du-

brovačke župe svojim su pjevanjem nakon misa potaknuli mnoge da svojim prilogom pomognu tu inicijativu Papinskih misijskih djela.

S. Pia Herman

„Oče, što vi ondje jedete?“

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Nedavno sam primio jedno pismo iz Amerike. Neka dobra duša me pita: „Oče Gabriću, strašno me zanima što Vi ondje jedete, osobito kad ste na putovanjima?“ Muka i nevolja! Na to pitanje nije lako odgovoriti. Prvo, da vam iskreno kažem, mene to puno ne zanima. A drugo, to je sve tako „lijepo“ uređeno da jednog dana dobiješ rižu i ribu, drugog dana opet, za promjenu, dobiješ ribu i rižu, pa se onda opet vrati na rižu i ribu, primiješaj k tomu nekoliko kašika dobre volje, nekoliko zrna soli strpljivosti, krišku osmijeha – i sve je tako tečno, i slasno, i masno, te sam siguran da su vam već počele rasti zazubice. Nego, da vam, ipak, previše ne narastu, eto vam nekoliko malih „zгода i nezgoda“ sladokusca oca Gabrića.

Tu u Indiji glavna je hrana riža. Bez nje oni zbilja ne mogu. Daj im i najbolju hranu cijelog svijeta, bez riže oni su gladni. No imaju jedan običaj: kad je tko bolestan, ne smije jesti rižu. To je „sveto“ pravilo svih doktora. Pa kad ozdraviš, ne smiješ reći da si ozdravio, nego prava je riječ: „Bhat khejechi!“ – „Opet sam počeo jesti rižu!“

Riža je i naša glavna hrana kada putujemo okolo po selima. S rižom obično dobiješ malo *dala*, koji se napravi kao gusta juha. I onda glasovita indijska paprena hrana *torkari*: povrće, riba ili meso sprženo i dobro zapapreno, da ti s početka suze idu na oči. Ista je hrana u podne i navečer. Ujutro seljaci jedu tzv. *pantu* rižu, koju su navečer pripravili i ostavili u vodi. Ta je riža do jutra malo kisela, a to oni vole. No danas mnogi izjutra uzmu čaj. Po gradovima kruh je obična stvar.

Eto, to je više-manje obična naša hrana. No, dakako, po selima ima mnogo žrtava u tom pogledu. Posvuda je veliko siromaštvo, pa često ni uz najbolju volju čovjek ne dobije ništa. Kao ono kad sam išao poho-

diti jednu novu naseobinu južno od Ranigora.

Sav sam izmoren prispio u selo. Dali su mi u jednoj plehnatoj kutiji nešto vode. Leđa me morila. Voda je bila tako zamazana da zbilja nisam imao volje ni približiti ju ustima. No što ću, putovanje je dugo još, pa sam uz muku popio polovicu. Ne bi bilo loše štogod i prigrusti. Vidio sam na licima da su nekako smeteni. Oni bi mi drage volje dali, pa koliko sam razumio, poslali su jednog čovjeka da odnekuda donese jednu čašu riže i oni će ju za mene pripraviti. Da im ne budem na teret, rekoh im da bih ja rado pohodio sve kuće. Blagoslovim ih i uputim se dalje kroz džunglu... Vjerujte mi, toga dana bio sam slab. Do večeri sam tako hodao. Mnoge sam kolibice pohodio, no ni u jednoj nisam vidio vatre. To je bilo najteže doba godine, baš pred žetvu. Te sam se noći pomolio pred oltarom kapelice, popio jednu čašu vode i – zaspao. Sva sreća da sam bio jako umoran, jer sam odmah zaspao i na glad zaboravio.

U Šombhunogoru me jednom „počastio“ moj katehist Duranto. Kad

sam se približavao njegovoj kolibi, već gotovo s pola milje puta dolazio je do mene zadah, za mene gotovo nesnosan zadah sušene ribe. Tužna godino, pomislim, nadam se da će Duranto tu ribu još koji dan ostaviti na suncu. No, na moje zaprepastenje, opazim da njegova žena sva ponosna nosi nekoliko komada one ribe. „Oče, to smo posebno za Vas ostavili, da Vas počastimo!“ Meni se počelo magliti pred očima, no još smogoh toliko snage te sa smiješkom rekoh: „Kemon undor!“ – „Kako krasno!“ Međutim, ne znam kako je taj smiješak izgledao.

Onda još jedna nevolja s Durantom. On ima i koze, i patke, i kokoši, i dakako, piliće, i pačiče, i kozličce, sve u istoj kući. Kao u Noinoj korablji! A u jednom kutu bila je i ribarska mreža, još mokra, sa zadahom blata iz močvara. Mačke i mačići, osam na broju, i tri mala psa, dakako ne brojim, jer oni spadaju više-manje uz kuću. Njih ovdje gotovo nitko ne hrani, oni već sami amo-tamo što god nađu.

Bilo je oko 10 sati kad smo sjeli na rogožinu da ručamo. Tu nema

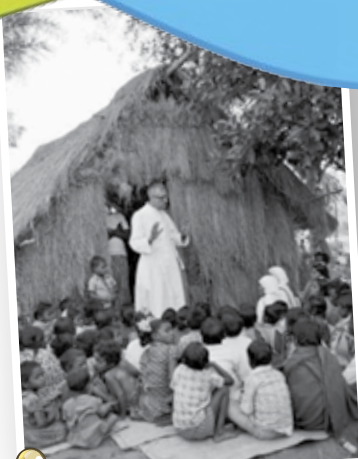
stolova. Na rogožini se spava, poučava, jede i sudi... Podvij noge, ako možeš, a nekima je to teško! Operi malo ruke vodom, to je svet običaj, ničega se ne dotiči svojom lijevom rukom, jer je to znak najveće neujudnosti. Riža je na listu banane. Taj list također operi vodom. I usta valja oprati. Jede se, dakako, rukom. Pazi na prste s početka, jer ako nisi vješt, lako možeš zagristi prste. Sa strane lista dobiješ nešto soli, pa ju miješaj kako želiš. Nego da se vratimo našemu Durantu i onoj sušenoj „ribi“. Progutao sam nekako. Koji put kao da nije htjelo niz grlo, no na koncu konaca sve se sretno svršilo. Samo sam za vrijeme jela umalo nastradao, jer je pas odnekud natjerao dvije kokoši i jedna baš kao da je mjerila svoj let – i skoči na moj tanjur! Da je na tanjur pala pečena, ne bi bilo loše, no ovako, nevolja jedna, pola je riže s bananina tanjura prosula.

Na koncu sam, dakako, morao pohvaliti Durantovu ženu, da je papreni *torkari* divno pripravila i da su one suhe ribe bile samo „da si prste ližeš“.

Koji puta opet, za promjenu, ima i dobre hrane. Iz Amerike sam nekoliko puta primio veoma praktičnu stvar *Lipton Chicken soup* u malim paketima. Vrijedne misionarke iz Marijine družbe u Clevelandu već su me nekoliko puta obdarile tim paketima.

Ljudi su ovdje vrlo gostoljubivi i koliko god mogu, oni će žrtvovati za svog svećenika. To sam često iskusio na dugim misijskim putovanjima. No, kad je i njima teško, onda se i mi nastojimo prilagoditi prilikama. Sa mnom je velika sreća da sam već toliko mršav te jedva mogu biti mršaviji. A mislim da je u ovim krajevima, gdje žive tigrovi, dobro biti mršav. Tako barem ne će na ovu dalmatinsku srdelu bengalski tigrovi.

Dakle, kako vidite, nije tako strašno teško što se tiče hrane. Sudeći po vašim prilikama, jest, no kako vam rekoh, čovjek se na puno toga nauči brzo. Glavna je stvar da mi možemo vesela i radosna srca naprijed u radu za duše. Pa se vi zato dnevice molite, a mi ćemo prikazati svoje male križeve za vas i za sve vaše.

28. veljače rođendan je najpoznatijemu hrvatskom misionaru – ocu Anti Gabriću

Dana 28. veljače 1915. u Metkoviću je rođen otac Ante Gabrić – svećenik, isusovac i misionar. Naš narod učinio je ponosnim zbog mnogih stvari koje je napravio.

Postao je isusovac i otišao u Indiju 1938. godine, kao jedan od prvih hrvatskih misionara, u vrijeme kad je onamo stigla i Majka Terezija, osnivačica Misionarka ljubavi, kojima je otac Ante dugo bio duhovnik. Premda je gotovo cijeli svoj život proveo u Indiji, uvijek se s ponosom sjećao svojega rodnog Metkovića i svoje domovine Hrvatske. Preminuo je 20. listopada 1988., a pokopan je pod palmama nadomak sunderbanske džungle, u Mariji Polliju, blizu Gospine špilje, u prostoru uz crkvu koju je sam gradio. Po njegovoj želji, pokopan je s grudom hrvatske zemlje i bočicom Jadranskog mora, koje je sa sobom ponio otišavši u Indiju i čuvao ih sve do svoje smrti, jer nikada nije zaboravio svoje korijene.

Otac Ante Gabrić posjećivao je sela, susretao hindue, muslimane i protestante i svjedočio im za Krista. Pripravljao je i krstio katekumene, obilazio siromahe i bolesne. Uvijek je nalazio vremena za pisma dobroteljcima širom svijeta. Pomagao je svima, ne pitajući za vjeru ili nacionalnost, te gradio crkve, kapele, škole i bolnice, rješavao problem pitke vode. Organizirao je podiza-

nje nasipa uz Ganges, gradnju putova i mostova. Iskreno je volio narod kojemu je bio poslan. Podigao je mnoge škole, a talentiranu djecu slao na dodatno školovanje. Osnovao je misijsku postaju Maria Polli, u Bošontiju, s vjerskim, zdravstvenim i humanitarnim ustanovama. Sagradio je ribnjake koje još uvijek koriste za kupanje, kuhanje, pranje te za uzgoj ribe, proveo je ceste, doveo i pitku vodu.

Za života je pokrstio tisuće ljudi, pomagao je bolesnima, a u svojem radu i humanitarnom djelovanju često je surađivao s Majkom Terezijom. Ljudima u čije živote je bio poslan pružio je veliku ljubav i sjećanje na njega vrlo je živo.

Najpoznatiji je hrvatski misionar, a to prije svega treba zahvaliti njegovu neumornu apostolskom žaru u naviještanju Božje riječi. Ljudima je, uz darivanje Krista, darivao i sebe samoga u svakoj ljudskoj prigodi. Ovo je bila njegova poruka: „Dajmo Isusu koliko god možemo – i malo više nego možemo!“

Bio je neumoran i požrtvovan u naviještanju radosne vijesti. Biti misionar za njega je značilo dati Isusa drugima, dati život za druge, donijeti Isusa svima.

Oče Ante moli za nas! Ni mi ne zaboravimo oca Antu i molimo za njegovu beatifikaciju.

Molitva za proglašenje blaženim slugu Božjega o. Ante Gabrića

Oče Nebeski, u sluzi Božjem Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrdem i ljubavlju širi tvoje kraljevstvo.

Molimo te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama. Uvjereni da ti je svojim životom i apostolskom revnošću omililo, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...

Po Kristu, Gospodinu našem.

Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

ZA MISIJE I MISIONARE:

Misijska akcija „Kap vina za kap vode“, Čitluk 1.730 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije

700 KM * Kristina Mandić 100 KM * Branko Kutleša 140 KM * Ivanka Vidović 100 KM * Mara (Blaško) Brkić 20 KM * Ivica, Zdenko i Darko Azinović 300 KM * Obitelj Mišanović 400 KM * Anto Mišanović 50 KM * N. N. 300 KM * Mijat Tuka 100 KM * Marica Erdić 100 KM * Vlač. Boris Gavran 100 EUR * Sestre Uršulinke, Zenica 100 KM * s. Zrinka 100 KM * Božidar i Mira 100 KM * Vlač. Ivan Ivančević 100 EUR * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Biblijska molitvena grupa i prijatelji misija 15500 kn * Marija Peranić 600 kn * Net d.o.o., Čakovec 2000 kn * Fabijanić Antonija Dr.Med. Spec.Ped., Podstrana 200 kn * Medicinsko-biokemijski laboratorij Viktorija Bevanda 300 kn * Svemir Meić Sidić 500 kn * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 100 kn * Marijana Čizmešija 400 kn * Marija Vulin 1000 kn * Božidar Bišćan 5000 kn * Biskup Ante Ivas 2600 kn * Krunoslav Orečić 1000 kn * Josip Ivančić 1000 kn * Nataša Milun 1000 kn * TIN - trg.obrt, vl. Vesna Klepo i Marinko Klepo, Supetar 1000 kn * Mila Šalinović 500 kn * N.N. 67 kn * Zoja Zubčić 100 kn * Ivka Pavić 200 kn * Ljiljana Benčak 200 kn * Samostan Sv. Klare, Požega 500 kn * Maro Kalauz 300 kn * Termoproces d.o.o. 300 kn * Željko Čobanov 150 kn * Hrvoje Cerovac 400 kn * Ivan Cukina 14 kn * Dubravko Tandarić 750 kn * Dubravko Tandarić 350 kn * Zvezdana Sikirić Assouline 100 kn * Snježana Šarić 200 kn * Mila Marković 3000 kn * Davor Cindrić 500 kn * Sanela Kučar 100 kn * Igor Gabrić 1500 kn * Samostan Sv. Jeronima, Rijeka 2200 kn * Ljubica Čosić 300 kn * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Anto Vrljić 183,65 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 30 EUR * Bosmattom d.o.o. 265 EUR * Slava Horvat 132,72 EUR * Marica Zabčić 100 EUR * Mario Pavičić 100 EUR * Vladimir Dinjar 70 EUR * ŽELJKO, obrt za pogrebne usluge i trgovinu, vl. Vera Suhan 135 EUR * obrt za usluge "PROFI MIX", vl. Krišto Zvonko 30 EUR * Stjepan Dubinko 20 EUR * Marisa Krolo 120 EUR * Ante Matković 6,64 EUR * Matija Jeličić 15 EUR * Darinka Gatar 8,63 EUR * Mirjana i Vjeran Ivošević 20 EUR * Nikola i Tereza Đurić 30 EUR * Župa sv. Jurja i sv. Eufemije, Rovinj 344 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Nenad Čondić 53,09 EUR * Milena Zaninović 6,64 EUR * Kata Zubak 6,64 EUR * Vlač. Vjekoslav Pavlović 132,72 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Silvija Alapić 15 EUR * Danijel Krizmanić 40 EUR * Dubravka Trgovac 7 EUR * Nikolina Štimac Puž 6,64 EUR * Ivana Matković 40 EUR * Tomislav Čubelić 30 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Alen Muratović 40 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * Marinko Hudolin 26 EUR * Marta Palić 25 EUR * Robert Palić 10 EUR * Jolanda Maleš 20 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 4 EUR * Karolina Hrastović 40 EUR * Lucija Bubits 30 EUR * Milenka Prgomet 15 EUR * Zoran Arapović 15 EUR * Sonja Batinić 20 EUR * Kristina Mrzljak 20 EUR * Božidar Škarec 25 EUR * Josip Rajčić 6 EUR * Monika

Okrugić 40 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Julijana Lacko 300 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPO TREBITIJE:

Franjo Rupčić 200 KM * Ljiljana Lukenda 100 KM * Ana Šušak 20 KM * Pizzeria don „Andjelo“ vl. Stipe Kvesić 50 KM * Jozo Hrkáč 50 KM * Željko Mršić 200 kn * Ivan Ivaković 500 kn * Zoja Zubčić 200 kn * Maro Kalauz 300 kn * Brigita Medvidović 100 kn * Kristina Skurić 200 kn * Damir Šeremet 500 kn * Dražen Gotvald 400 kn * Julija Boronjek 1000 kn * Ivana Srdarović 30 kn * Goran Šipek 6,64 EUR * Goran Šipek 6,64 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Zrinka Pulić 66 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Zoja Zubčić 13,27 EUR * Pero Petanjak 13,50 EUR * Igor Komljenović 70 EUR * Ivan Čarić 20 EUR * Davorka Šimanović 20 EUR * Antal i Kornelija Balog 4 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Zoja Zubčić 13 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Marija Mikulandra 13,27 EUR * Ljiljana Barbarić 70 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Klara Batina 10 EUR * Ljubica Lohor 14 EUR * Gordana Radošević 13,27 EUR * Irena Šanjek 25 EUR * N.N. 40 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Veronika Radić 50 EUR * Sandra Španić 30 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Vlač. Anto Ledić 1.000 KM * PŠ Zagorje učenicima 7 R 2492,500 kn * Ivan Faletar 500 kn * Franjevački samostan, Kloštar Ivanić 10000 kn * Slava Pavić 100 kn * Djeca župe Sv. Jakova, Jelsa 400 kn * Župa sv. Petra i Pavla apostola, Umag 1850 kn * Tomislav Mršić 57 EUR * Božica Prtnemer 6,64 EUR * Glas Koncila 150 EUR * Igor Končurat 13,27 EUR * Marija Nikolić 10 EUR * Župa Uznesenja BDM, Resnik-Zagreb 1560 EUR * Župa Svete Obitelji 300 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Pjevači Betlehemske Zvijezde Kaptol i Nova Ves 1.948,49 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Župa sv. Mihovila arkandela, Murter 750 EUR * Župa Podlabin 365 EUR * Pjevači Betlehemske zvijezde, Šibenik 3000 EUR * Župa Mučenništva sv. Ivana Krstitelja, Osijek 50 EUR * Emanuel Hijač 13,27 EUR * Klara Mihalić 13,41 EUR * Župa Uznesenja BDM, Resnik-Zagreb 569,38 EUR * Višnja Marjanović 87,12 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Molitvena zajednica „Emanuel“ 200 KM * Ivana Čilić 20 KM * Benedikt Pehar 100 KM * Stjepan Harča 200 kn * Nikola Crnković 140 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Šibenska biskupija 300 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Aneta Gotovac 100 KM * Šimo Šokić (Tome) 50 KM * Klanjateljice Krvi Kristove, Sarajevo 26 KM * Dijana Blažević 100 KM * N. N., Banja Luka 100 KM * A. O., Banja Luka 250 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Ivanka Čavar 50 KM * Đurđica Čiča 750 kn * Jure Krešo 3000 kn * Nikola Crnković 400 EUR * Petar Čirko 13,27 EUR * Marija Marčelja 10 EUR * Blagoje Kordić 13,27 EUR * Josip Rajčić 6 EUR * Ivica Filipović 100 EUR * Dobriša Kučar 11 EUR * Mato Lešić 10 EUR * Anica Brusić Risika 100 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Mirjana Mikulić 200 KM * Bruno Budimir 100 KM * Ivanka Doko 25 KM * Komping

d.o.o., Vitez 50 KM * Ružica Vučić 300 KM * Zvonimir Jažo 500 kn * Jelena Kelečić 100 kn * Ivanka Boras 200 kn * Ivana Križanac 15000 kn * Nikola Planinić 1000 kn * Petar Bezmalinović 200 kn * Predrag Čohan 800 kn * Tomo Filipović 1000 kn * Romana Matovina Nestorovski 200 kn * Magda Vlahović 9,29 EUR * Igor Komljenović 70 EUR * Alojzije Štojs 132,72 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * J. Zmo 3,98 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Danica Humek 2,65 EUR * Mirjana Pavlović 60 EUR * Marija Hrtica 26,54 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Ljerka Haramija 25,75 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Maja Vuković 30 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR * Stevo Horvat 13,27 EUR * Anda Svoboda 6,64 EUR * Danica Krstić 13,27 EUR * Mihael Popinjac 15 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Šibenik 11000 EUR * Župa sv. Mihovila arkandela, Murter 700 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Ivanka Boras 26,54 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Ljerka Haramija 227,56 kn + 30,20 EUR * Pero Petanjak 8 EUR * Dragan Matijević 26,54 EUR * Petra Baučić 21 EUR * Irena Maškarić 13,45 EUR * Zorko Baučić 20,50 EUR * Tomislav Raić 50 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamsigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Ružica Iva Kožul 1000 kn * Paula Bodrožić 100 kn * Mate Pehar 970 kn * Ivica Križanović 100 kn * Martina Lončarević 1000 kn * Marija Zečić 50 kn * Ivona Fletko-Vručina 100 kn * Božica Juren 485 kn * Andrijana Đuzel 500 kn * Snježana Mikec 100 kn * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejčić 19,91 EUR * Ana Delost 132,72 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Damjan Peterlin 130,00 EUR * Ana Golem 64,37 EUR * Ivan Raguž 128,74 EUR * Zlatko Mijočić 67 EUR * Ivan Šikirića 225 EUR * Marin Šipičić 130 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Klara Glavaš 92,91 EUR * Ivana Galić 115 EUR * Tonči Visković 64,37 EUR * Franka Milanja 100 EUR * Antonia Milanja 100 EUR * Manuela Golubović 120 EUR * Veronika Škegro 6,64 EUR * Tanja Čičak 64,37 EUR * Marija Mateša 30 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Sara Pezerović 128,74 EUR * Mario Nikolić 230 EUR * Mira Bakula 50 EUR * Marijana Vilić 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Eva Damjanović 13,27 EUR * Ružica Lončar 128,74 EUR * Župa sv. Ilije proroka, Ružić 700,00 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Dom zdravlja, Široki Brijeg 430 KM * Dubravka Pavišić 50 kn + 6 EUR * Ljiljana Lukač 100 kn + 13,27 EUR * Marica Laštro 400 kn * Kata Vинојčić 150 kn * Vikica Šalić 40 EUR * Iva Miličević 26,54 EUR * Apriori d.o.o. 100 EUR * Marija Horvat 6,64 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Anica Josić 26,54 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Sara i Marta Perić 30 KM * A. O., Banja Luka 70 EUR * Nada Hrga 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Blažan i Marin Klarić 200 KM * Mandla Tomašević 100 EUR * A. O., Banja Luka 500 KM * Josip Orlovac 100 EUR * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Gordana

na Bertović 1000 kn * OŠ Sesvete 600 kn * Marina Spaić 13,27 EUR * Natalija Grubar 100 EUR * N.N. 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:
Vladimir Sukser 200 kn * Lucija Čurić 27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:
Ivanka Kvesić 50 KM * Ivan Šprajc 600 kn * Jadranka Kraljević 200 kn * Župa Pohoda BDM, Draga Baščanska 4340 kn + 300 EUR * Marijan Almaš 3000 EUR * Agnez Kovačić 39,82 EUR * Franjo Trojnar 15 EUR * Lovro i Frane Dragoslavić 230 EUR * Milka i Elma Brekalo 20 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:
Milijana Glavinčić 100 KM * Ivana Juroš 30 KM * Marica Šumić 200 KM * Toni Leko 670 KM * N. N., Žepče 50 KM * Maja Ružić 100 KM * Nada Sarajlić 100 KM *

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:
Centar za mlade „Ivan Pavao II.“ Sarajevo 1.700 KM * Blaženka Žigić 150 KM * Marija Lasić 50 KM * Župa Sv. Franje Asiškog, Srednja Slatina 54 KM * Župa Rođenja BDM, Modriča 90 KM * Župa Sv. Alojzija Gonzaga, Pečnik 50 KM * A. O., Banja Luka 300 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 100 EUR * Jozo i Jela Andrijić 150 EUR * Veronika Berbić 150 EUR * Igor i Jasna Barbarić 150 EUR * Pavao Brajinović 260 EUR * Ivan Grgić 150 EUR * Martin i Miroslav Andačić 130 EUR * Marica Rajkovačić 150 EUR * Marija Rajkovačić 150 EUR * Ivan Ivaković 500 kn

* Vesna Milovac 750 kn * Rastislava Pedišić 500 kn * Josip Knezović 400 kn * Ana Dragošević 150 kn * Dražan Bekavac 3000 kn * Maja Marija Prelec 5 EUR * Drago Cikić-Sučić 500 EUR * N.N. 788,90 EUR * Jelena Kvesić 100 EUR * Josip Knezović 55 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:
Anka Dužnović 7 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U SALOMONSKIM OTOCIMA:
Vanja Šeremet 50 KM * Blaženka Brajković 500 EUR * Božo Lončar 13,30 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:
Orlando d.o.o., Grude 1.500 KM * Božo Lovrić 10 KM * Vesna Mohorović 40 kn * Dario Časar 200 kn * Trpimir Alajbeg 800 kn * Hlavka Pandurić Maja 800 kn + 800 kn * Marija Daniela Krić 1000 kn * Srećko Botrić 20 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Marija Barić 2,70 EUR * Nikola Horvat 13,27 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:
Župa Pohoda BDM, Marija Gorica 929,06 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:
Molitvena zajednica „Emanuel“ 400 KM * Vanja Šeremet 50 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Davorka Crnoja 200 KM * Ružica Medvarić-Bračko 300 kn * Romano Tripalo 150 kn + 20 EUR * Igor Pivac 8000 kn + 150

EUR * Katarina Vajdoher 100 kn + 20 EUR * Srećko Botrić 20 EUR * Jurica Benzon 106 EUR * Marija Barić 2,70 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:
Branko Grgić 120 KM * Jelena Jakus Pamić 400 kn * Biskupija Porečka i Pulska 2000 kn * Marija Ana Gradiški 2000 kn * Timotej Vuković 50 EUR * Mihaela Viskov 400 EUR * Irena Jakešević 350 EUR * Lada Grubišić 350 EUR * Goran Molnar 4200 EUR *

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Kristina Bičvić 100 KM * Župa Sv. Franje Asiškog, Rasno 2.100 KM * Vedran Višnjik 150 kn * Marija Radielović 400 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Daniel Kraker 150 kn * Slavica Drakulić 13,27 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Vedran Višnjik 20 EUR * Slavica Pandža 15 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Sandro Jakopčević 61 EUR * A. Harča 2,65 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Šibenik 500 EUR * Ljilja Kvesić 205 EUR * Iva Vukas 4 EUR

AKCIJA „VODA ZA ŽIVOT“:
Dragan Matijević 30 kn + 26 EUR * Andreja Premerić 15 EUR * s. Veronika Vidaković 13,27 EUR

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:
s. Magdalena Šokić * Župa Novi Grad, Sarajevo * Župa Odžak * s. Mirjam Šimunović, Zagreb

MISIJSKA KRIŽALJKA – VELJAČA 2023.

Radosna vijest	Dio tijela	Zamjenica	23 slovo	Ime Spositelja svijeta	Nasilja (tur.)	Mlado životinje	Ime trgovine na internetu		Remen oko pojasa	U (lat.)	Kisik	Naš blaženik	Mesna preradev.
Četrdesetnica								Kućica za tisak DT					
Zamjenica			Lud Mostar								Zamjenica Svrtište		
Zabušanti										Poslanica Hebrejima Žen. ime			
Prvo slovo		Presuda						Papuča Galame					
				Kines. mjera za površinu			Rimski 5 Uzorak		Muš. ime Mali				
				Ono najskrovitije							Nikal Zamjenica		
					Opušak Površina					Odmor (eng.) Dušik			
				Čista srijeda									

Rješenja iz prošlog broja: DAN SVETOG DJETINJSTVA, BOGOJAVLJENJE.

Radosna vijest je prozor u misijski svijet i tako već 51 godinu!

- Bogu zahvaljujemo na svakome novom broju *Radosne vijesti*, jer to je jedini misijski list na hrvatskom jeziku u posljednjih nekoliko desetljeća.
- Prvi broj izašao je u veljači 1972. godine u Sarajevu. Tijekom ratnih zbivanja uređivanje i tisak prelazi u Zagreb, a suradnja Hrvatske i Bosne i Hercegovine nastavlja se.
- Bogat sadržaj nahranit će znatiželjnu dušu i razveseliti srce, jer čitanje obogaćuje i otvara vidike. Pretplatom na misijski list *Radosna vijest* pomaže se djelovanju naših misionara i misionarka.

Godišnja pretplata u Hrvatskoj iznosi 15 €, a godišnja pretplata u Bosni i Hercegovini iznosi 24 KM. Želite li postati pretplatnik *Radosne vijesti* i pružiti podršku misijskom djelovanju, javite nam se:

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u RH
Ksaverska cesta 12 a, 10 000 Zagreb
Tel.: +385 (0) 1 56 35 055
E-adresa: missio.croatia@misije.hr
www.misije.hr

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u BiH
Kaptol 32, 71 000 Sarajevo
Tel.: +387 (0) 33 66 78 89
E-adresa: missio.bih@bih.net.ba
www.missio.ba

Hvala što čitate Radosnu vijest!

Bog Vas blagoslovio!

Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela u RH uplatu možete izvršiti i pomoću prikazanog koda koristeći aplikaciju mobilnog bankarstva. Skeniranjem ovog koda aplikacija će automatski učitati podatke potrebne za uplatu, ali iznos i svrhu uplate možete i samostalno promijeniti.